Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 125 744 van 18 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 4 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 31 maart 1986 te Shashamene. Uw vader overleed wanneer u nog zeer jong was, en op de leeftijd van zeven jaar verhuisde u samen met uw moeder, broers en zus naar Addis Abeba. Uw moeder stierf aan de gevolgen van HIV wanneer u twaalf jaar oud was. U woonde sindsdien samen met uw broers (A.) en (S.). (A.) werd tijdens zijn universitaire studies politiek actief, en verzette zich tegen de heersende partij in Ethiopië. (S.) ging niet akkoord met (A.) zijn politieke activiteiten, en wou dat hij ermee ophield. Na een incident waarbij meerdere studenten werden gedood, ontvluchtte (A.) Ethiopië, daar hij gezocht werd door de politie. Nadat (A.) Ethiopië verliet, veranderde (S.) zijn mening met betrekking tot de politieke activiteiten van (A.). (S.) bleef gevolgd worden door de politie, en er werden hem vragen gesteld met betrekking tot uw broer (A.). Uw broer (S.) kwam om bij een auto-ongeluk, maar u meent

dat de politie hiervoor verantwoordelijk was. Na de dood van uw broer (S.), wanneer u bijna zestien jaar oud was, hield u op met schoollopen, en begon u te werken in een café te Addis Abeba. U was nog steeds in contact met uw broer (A.) – die te Johannesburg in Zuid-Afrika woonde – en hij begon u geld op te sturen. Hij zei u dat u een deel van het geld mocht houden, en dat u het overige moest doorgeven aan (E.) – een vriend van hem – en andere personen. U moest dit alles uiterst geheim houden, hij waarschuwde u dat u in de problemen zou kunnen komen en gearresteerd zou kunnen worden indien het geweten zou zijn, en hij wou u niet uitleggen waartoe het geld dat u doorgaf diende, noch waarom dit alles zo risicovol was. Hij zei u wel dat het voor een goed project was. Later vernam u van (E.) dat het geld politieke doeleinden had, en de doelen van de politieke actie gelijkheid, eenheid en democratie betreffen. Hoewel u uw broer beloofd had aan niemand iets te vertellen over het geld dat u in zijn opdracht aan meerdere personen doorgaf, vertelde u dit op een dag aan uw vriendin (M.) daar u daar toen geen kwaad in zag. U kreeg later evenwel ruzie met (M.), en zij vertelde het door aan haar neef die politieagent was, een zekere David. U werd gearresteerd op uw werkplaats door agenten in burger, samen met een zekere (T.) en enkele andere personen, aan wie u het geld moest overhandigen. U werd na uw arrestatie naar de gevangenis gebracht, waar u vragen gesteld werden betreffende uw broer (A.), en de personen aan wie u het geld moet overhandigen. U werd niet formeel in beschuldiging gesteld, en uw zaak werd niet doorverwezen naar de rechtbank. In de gevangenis werd u door de politieagent (D.) opgezocht, die u vragen stelde over uw broer en u waarschuwde dat, indien uw zaak naar de rechtbank zou gaan, u nooit meer zou vrijkomen. Hij zei u dat, indien u ermee zou instemmen met hem te trouwen, hij uw vrijlating zou regelen. U stemde onder dwang hierop in, en had onder dwang seksuele betrekkingen met (D.). Nadien wist (D.) uw vrijlating te bekomen en diende u bij hem te gaan wonen. U mocht het huis niet zonder begeleiding verlaten, maar nadat u bleek zwanger te zijn van (D.), mocht u wel alleen het huis verlaten. U herinnerde zich dat uw broer (A.) u na de dood van (S.) vertelde naar wie u kon gaan om Ethiopië te verlaten, indien u problemen zou hebben – een zekere (W.) – en u ging naar deze persoon toe. Hij legde u uit dat de voorbereiding voor uw vertrek maximaal een week in beslag zouden nemen, maar u zei hem dat u eerst een abortus wilde, daar u ongewenst zwanger was. U ging samen met (W.) naar het ziekenhuis alwaar u een abortus liet uitvoeren, en u verliet Ethiopië nadien in de maand september 2005. U reisde per vliegtuig naar Libanon, alwaar u ongeveer 2 jaar en 8 maanden verbleef, en u reisde daarna door naar Turkije, en nadien naar Griekenland, waar u eind mei 2009 aankwam. U vroeg asiel aan te Griekenland, maar uw aanvraag werd er nooit behandeld. U kende vele problemen te Griekenland, en leed er onder de gevolgen van alcoholmisbruik. U verliet Griekenland uiteindelijk in juni 2012 en reisde door naar België. In België beviel u van een dochter voor wie u in Ethiopië een besnijdenis vreest. U weet niet wie de vader van uw dochter is. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 6 juni 2012.

B. Motivering

Wat betreft de door u opgeworpen problemen te Ethiopië, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Immers, uw verklaringen met betrekking tot uw problemen in Ethiopië, zijn dermate vaag en niet aannemelijk, dat er geen geloof aan gehecht kan worden.

U verklaarde ***dat de politie uw broer (A.)*** *– die naar Zuid-Afrika vluchtte –* ***zocht sinds u een kind was****, en ze nadien* ***uw andere broer (S.) volgden en hem vele vragen stelden over (A.)*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde eveneens dat, wanneer uw broer (A.) nog in Ethiopië woonde,* ***uw broer (S.) (A.) niet steunde in zijn politieke activiteiten, er tegen was, en wou dat hij ophield zich met politiek in te laten. Nadat (A.) het land verliet****, zo verklaarde u verder,* ***discussieerde (S.) vaak telefonisch met (A.), en zag hij het gelijk van (A.) in. (S.) zou nadien ook in contact gestaan hebben met (A.)'s politieke partij en door de politie gevolgd geweest zijn****. Uw broer (S.) zou rond pasen in het jaar 1995 – volgens de ethiopische kalender – omgekomen zijn in een auto-ongeluk, wanneer u de leeftijd van zestien had, en u meent dat de politie hiervoor verantwoordelijk was, en hem opzettelijk doodde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-9).* ***Gevraagd waarom (A.) werd gezocht, antwoordde u dat hij lid is van een grote politieke partij die tot de oppositie behoort, en hij zich verzette tegen de heersende partij wanneer hij studeerde aan de universiteit*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U voegde eraan toe dat (A.) verdween nadat er onrust ontstond en studenten gedood werden, en dat, indien uw broer (A.) gevonden zou worden, hij gedood of gearresteerd zou worden.* ***Gevraagd van welke politieke partij (A.) een lid is****, verklaarde u* ***dat hij niet wou dat u dat wist, u activiteiten moest uitvoeren waarover u geen uitleg kreeg en waarvan u niet wist wat de bedoeling was, u geen kennis van, of interesse in de partij had, u niet vroeg welke partij het was, en u enkel vroeg wat het doel van de partij was****, en zijn vriend (E.) u de doelen van de partij – eenheid, democratie en gelijkheid – uitlegde.* ***Gevraagd of u dan niet naar de naam van deze partij vroeg****, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat hij u de doelen uitlegde wanneer u ernaar vroeg*

(zie gehoorverslag CGVS, p. 10). ***Opnieuw gevraagd of u dan niet vroeg naar de naam van deze partij, antwoordde u vaagweg dat u zich niet wou moeien.*** *U gevraagd of u dan wel vragen stelde over de doelen van deze partij, maar niet vroeg naar de naam van deze partij, antwoordde u – wederom deze bizarre vaststelling volkomen* ***ontwijkend – dat uw broer (A.) u veel geld opstuurde om aan de partij te geven****. Gevraagd waarom u wel naar de doelen van de partij vroeg, maar niet naar de naam van de partij, antwoordde u, eerder vaag, dat u 'onder veel druk' opgroeide, u zich enkel bezighield met dagdagelijkse bezigheden, u aan zo'n zaken geen aandacht schonk en uw hoofdbekommernis uzelf en uw familie was. U er* ***opnieuw*** *op gewezen dat u blijkbaar wel naar de doelen van de partij vroeg, maar niet naar de naam,* ***verklaarde u plots dat u zelfs niet wist dat het een partij was – een uiterst vreemde verklaring gezien u eerder verklaarde dat (A.) omwille van politieke activiteiten Ethiopië verliet wanneer u nog een kind was, nadien uw broer (S.) contacten had met de partij van uw broer (A.) en omwille daarvan ook gevolgd en gedood werd door de politie, (A.) lid was van een grote politieke partij van de oppositie, u veel geld opgestuurd kreeg van (A.) dat u dan aan de partij moest geven; en u – wanneer u eerder meermaals gevraagd werd waarom u wel naar de doelen, maar niet naar de naam van de partij vroeg – verklaarde dat (A.) niet wou dat u zou weten welke partij het was, u geen interesse had in de partij, en u zich niet wou bemoeien. Dat u – nadat u meermaals geconfronteerd werd met de bizarre vaststelling dat u de algemene doelstellingen van de partij van uw broer wel weet te schetsen, maar evenwel de naam van de deze partij niet zou kennen – plots beweerde dat u eigenlijk niet wist dat het een politieke partij was, weet geenszins te overtuigen.*** *U herinnerd aan uw verklaring dat u (E.) vroeg naar de doelstellingen van de partij, antwoordde u, geenszins overtuigend, dat u dacht dat de mensen zich in eenheid tegen de regering verzetten. Gevraagd aan wie u dan dacht dat u het geld, dat (A.) u opstuurde, gaf, verklaarde u plots – tegenstrijdig aan de hierboven reeds vermelde verklaringen, namelijk dat uw broer u geld opstuurde dat u aan de partij moest geven, u niets uitgelegd kreeg, en u niet wist wat de bedoeling ervan was – dat uw broer u niet gezegd had dat het voor een politiek doel was, hij u zei het aan zijn vrienden te geven, en dat (A.) – en zijn vriend (E.) die eveneens lid is van dezelfde partij – eerst poogden te liegen tegen u door te zeggen dat het 'voor een goed project' is, en (A.) niet wou dat u zich ook met politiek zou bezighouden.* ***De manier waarop u uw verklaringen aanpast naargelang de u gestelde vragen, en uw verklaringen, namelijk dat u nergens van op de hoogte was, u zich daar niet in interesseerde, en niet eens wist dat er een partij bestond waarvan uw broer lid was, weten allerminst te overtuigen. Immers, u verklaarde eerder dat uw broer (S.), voor hij stierf, ook leden van deze partij zag, hij telefonisch discussieerde met (A.) over zijn politieke activiteiten, en u het geld dat u van (A.) opgestuurd kreeg, diende over te maken aan de partij. Dat u dan plots oppert dat u niet eens wist dat er een partij bestond, terwijl u eerder evenwel verklaarde dat (E.) u de doelen van de partij uitlegde, weet allerminst te overtuigen.*** *Gevraagd of u, nadat u gearresteerd werd, door de politie vragen gesteld werden over de partij waar uw broer lid van was, antwoordde u* ***ontkennend*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaarde dat ze u wel vroegen waar hij zich bevond, en aan wie u het geld doorgaf. Tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), alwaar u uw asielaanvraag indiende, verklaarde u evenwel* ***dat ze u in de gevangenis vragen stelden over de partij*** *(zie 'Vragenlijst CGVS', punt 5). U later tijdens het gehoor* ***opnieuw gevraagd wat de politie u zei wanneer u gearresteerd werd, en wat ze precies wilden weten van u, verklaarde u dan weer dat (D.) [de politieman] zaken wou weten over uw broer en zijn politieke partij*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 24). U verklaarde verder ook dat (E.) u zei dat het geld dat u moest doorgeven diende voor een oppositiepartij (zie gehoorverslag CGVS, p. 25).* ***Deze wijzigende verklaringen doen verder afbreuk aan uw, hierboven reeds ongeloofwaardig bevonden, verklaringen dat u nooit geweten heeft dat uw broer lid was van een partij, en pas in België te weten zou zijn gekomen dat er zoiets bestaat als verschillende politieke partijen.*** *U verklaarde verder dat, wanneer u in de gevangenis was, uw broer [(A.)] al wist dat u gearresteerd was, en zijn partij het ook wist (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Uw broer (A.) had u, na de dood van uw broer (S.), ook uitgelegd wie de smokkelaar was die hem geholpen had om Ethiopië te ontvluchten, en u gezegd dat u, in geval van problemen, ook bij deze persoon terecht kon.* ***Het dient opgemerkt dat het uiterst bevreemdend is dat uw broer u helemaal niets zou verteld hebben over zijn politieke activiteiten, en de partij waarvoor u buiten uw weten om werkzaam zou zijn geweest, maar u wel al uitgelegd zou hebben naar welke smokkelaar u zich diende te wenden in het geval u problemen zou hebben.*** *Gevraagd of u nu dan nog niet weet welke politieke partij het betreft, antwoordde u ontwijkend dat* ***u ten tijde van uw arrestatie, besefte dat het een politieke zaak betrof*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U voegde eraan toe* ***dat u, na Ethiopië verlaten te hebben, uw broer (A.) contacteerde, en u boos was op hem*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd wanneer u dan contact had met (A.) na uw vertrek uit Ethiopië, verklaarde u dat dat* ***te Libanon was, en u hem van daar belde op feestdagen, en hij u ook soms belde****. U verklaarde dat u van plan was hem te ontmoeten om alles te*

bespreken, maar u, na het verlaten van Libanon, geen contact meer had met hem. Gevraagd of u, wanneer u met hem telefoneerde, vroeg naar de politieke partij, en naar de eigenlijke redenen van uw arrestatie, antwoordde u herhalend dat u niet wist dat er een partij was, u in Libanon er niet veel over wou spreken, u het hem zou vragen wanneer u hem zou zien, en u pas na uw aankomst te België te weten kwam dat er verschillende partijen zijn. ***Het dient opnieuw opgemerkt dat deze verklaringen allerminst aannemelijk zijn, noch coherent te noemen zijn met uw eerdere, hierboven reeds vermelde verklaringen – namelijk dat de partij van uw broer reeds op de hoogte was van uw arrestatie wanneer u in de gevangenis zat, u besefte dat het een politieke zaak betrof wanneer u gearresteerd werd, en (E.) u de doelen van de partij uitgelegd had. Dat u, wanneer u in contact stond met uw broer (A.), na uw vlucht uit Ethiopië, voorts geen vragen gesteld zou hebben aan uw broer, betreffende zijn politieke activiteiten en de opdrachten die hij u gaf voorafgaand aan uw arrestatie – de rechtstreekse oorzaak van de dood van uw broer (S.), uw arrestatie en uw daaropvolgende problemen te Ethiopië – is allerminst aannemelijk, weet niet te overtuigen en bevestigt enkel het hierboven reeds vastgestelde, ongeloofwaardige karakter van de door u, in het kader van uw asielrelaas, afgelegde verklaringen.***

Verder weet u evenmin een redelijke uitleg te geven, wanneer u gevraagd werd waarom uw broer (A.) u überhaupt betrok bij zijn politieke activiteiten. ***Immers, u verklaarde dat uw broer (A.) niet wou dat u iets over zijn politieke activiteiten wist, hij niet wou dat u zich zelf ook zou inlaten met politieke activiteiten, en hij niet wou dat u problemen zou krijgen*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 9, 10, 11, 25). Gevraagd* ***waarom uw broer het geld dan niet gewoon rechtstreeks naar (E.) stuurde, gezien hij niet wou dat u bij politieke activiteiten betrokken zou geraken****, verklaarde u dat uw broer u zei dat u niet weet waarover het ging, en u dan ook kan zeggen dat u niets weet in het geval iemand u vragen zou stellen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) – een weinig overtuigend antwoord dat voorts niet verklaart waarom uw broer net u betrok bij zijn politieke activiteiten, terwijl hij, zo verklaarde u, niet wou dat u zich met politieke activiteiten zou bezighouden, en niet wou dat u problemen zou krijgen. U opnieuw gevraagd waarom (A.) u betrok bij de activiteiten voor zijn politieke partij – in casu het overmaken van geld – gezien hij wou vermijden dat u er politieke activiteiten op zou nahouden en problemen zou krijgen, antwoordde u,* ***de vraag ontwijkend****, dat alles in het geheim was, hij misschien dacht dat u geen problemen zou hebben en hij u zei dat u er met niemand over mocht spreken (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U later de vraag nogmaals gesteld, antwoordde u, gissend, dat het misschien de afspraak was dat de de man die het geld brengt, geen partijleden zou ontmoeten (zie gheoorverslag CGVS, p. 13).* ***Opnieuw gevraagd waarom het dan via u moest gaan****, antwoordde u herhalend dat de zakenman die het geld bracht misschien de politieke leden niet mocht ontmoeten, dat misschien niet veilig zou zijn, en* ***u de reden eigenlijk niet kent****. U voegde er aan toe dat het* ***misschien was omdat niemand van u zou verwachten dat u zoiets zou doen****, u in Ethiopië – in tegenstelling tot uw sociaal leven nu – een stil persoon was, en niemand zou denken dat u bij zoiets bent betrokken.* ***U erop gewezen dat uw broer (A.) reeds gezocht werd door de politie, en uw broer (S.) reeds gedood zou zijn door hen, en gevraagd waarom u dan niet geviseerd zou worden door de politie****, antwoordde u dat ze u al vragen gesteld hadden over (A.), u dan zei niets te weten, u de politie ook geen vragen stelde bij de dood van (S.) en* ***de politie u dan ook zag als iemand die niet voor zijn rechten opkomt – een blote bewering die geenszins weet te overtuigen, en niet coherent is met uw verklaring dat uw broer (S.) gedood werd door de politie, daar ze wisten dat jullie als familie heel close waren*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 22).* ***Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen allesbehalve aannemelijk zijn, en helemaal niet weten te overtuigen. Dat uw broer u enerzijds betrok bij zijn politieke activiteiten – als een soort van tussenpersoon die geld naar zijn oppositiepartij moet doorsluizen – en u hierbij een aanzienlijk risico deed nemen; terwijl hij anderzijds allesbehalve gewild zou hebben dat u bij politieke activiteiten betrokken zou geraken, en wou vermijden dat u enige problemen zou kennen, dat u voor deze bizarre vaststelling geen redelijke verklaring weet te geven, en u de reden ervan eigenlijk niet kent, doet verder afbreuk aan de hierboven reeds aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.***

Het geheel aan bovenstaande verklaringen is dermate onaannemelijk, niet-overtuigend, en incoherent, dat er geenszins geloof aan gehecht kan worden. De manier waarop u voorts vragen poogt te ontwijken, en antwoorden bijstelt naargelang de vaststellingen waarmee u geconfronteerd werd, weet niet te overtuigen, en draagt enkel bij tot de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielrelaas, afgelegde verklaringen.

Voorts dient opgemerkt dat u tijdens het gehoor op het CGVS meerdere verklaringen aflegde die tegenstrijdig zijn aan de verklaringen die u aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken.

U verklaarde dat, wanneer u in de gevangenis zat, een politieman – een zekere (D.) – u zei dat u met hem een relatie moest beginnen, en hij u anders naar de rechtbank zou brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaarde dat u niet wou samen zijn met hem maar u geen keuze had.

U verklaarde voorts dat u uit de gevangenis wist vrij te komen nadat u toestemde met hem samen te zijn, u nadien als zijn vrouw bij hem woonde, u onder zijn controle was, en hij u zei dat jullie zouden trouwen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U voegde eraan toe dat hij u zelfs niet toeliet alleen het huis te verlaten, en zijn dochter, dan wel zijn zus, u steeds zou vergezellen als u zei dat u naar de supermarkt ging, dan wel naar de kerk; en dat, wanneer u naar (W.) [de smokkelaar] ging, u zei dat u er ging om kleren te laten naaien, en u dan alleen ging. Gevraagd of u dan wel vrij was het huis te verlaten, antwoordde u dat ze u niet meer volgden nadat ze wisten dat u zwanger was van (D.) – een zwangerschap waarover u opmerkelijk genoeg eerder nog niets verklaard had. U verklaarde verder dat, hoewel (W.) u zei dat het maximum een week zou duren alvorens uw reis geregeld zou zijn, u eerst nog samen met (W.) naar het ziekenhuis ging om een abortus te laten uitvoeren, en u steeds terugkeerde naar het huis van (D.) tot de voorbereidingen van uw reis getroffen zouden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 27 en 28). Tijdens het gehoor op de DVZ – alwaar u uw asielaanvraag indiende, en de redenen hiertoe uiteenzette – maakte u evenwel op geen enkel moment gewag van een u opgedrongen huwelijk, dan wel relatie, met de politieman, noch van enige zwangerschap en abortus net voor uw vlucht uit Ethiopië (zie 'Vragenlijst CGVS' in administratief dossier). U verklaarde er wél dat u kon vluchten met de hulp van een politieman, die u evenwel waarschuwde op te houden met uw activiteiten. ***U geconfronteerd met de vaststelling dat u op de DVZ helemaal niets vermelde over een u opgedrongen huwelijk, antwoordde u dat u moe was, en ze u vroegen daarover niet te vertellen – een verklaring die geenzins overtuigt daar u op de DVZ net gevraagd werd naar de door u ondergane vervolgingsfeiten in Ethiopië, en het allerminst geloofwaardig is dat de ambtenaar die uw verklaringen op de DVZ afnam, u zou zeggen niets te vertellen over een u opgedrongen huwelijk****. U geconfronteerd met de vaststelling dat u er wel zei dat de politieman u zei op te houden met uw activiteiten, nadat u door zijn hulp vrijgekomen zou zijn,* ***antwoordde u eerst dat ze u geen details vroegen, dan weer dat u het misschien niet goed uitlegde, dan weer dat u wél zei dat u sliep met die man [de politieagent] (hetgeen evenwel nergens blijkt in het verslag van uw verklaringen afgelegd op de DVZ), en dan weer dat u misschien misbegrepen werd****. U voegde eraan toe* ***dat, wanneer ze u na het interview uw verklaringen voorlazen, u de mogelijkheid niet meer had om dat te corrigeren – hetgeen evenmin overtuigt, gezien uw verklaringen u net werden voorgelezen opdat u zich zou kunnen vergewissen van de correctheid ervan, alvorens u ze bevestigde en ondertekende****. U erop gewezen dat u, sinds het gehoor op de DVZ,* ***meer dan anderhalf jaar de tijd had om correcties aan te brengen en fouten te melden, antwoordde u dat u geen nederlands begrijpt, en u niet weet wat er staat – een uiterst vreemde verklaring, gezien u ervoor net verklaarde dat u de mogelijkheid niet kreeg om correcties aan te brengen nadat het u voorgelezen werd.*** *Gevraagd welke naam er stond in het paspoort waarmee u Ethiopië verliet, verklaarde u dat het uw voornaam was, maar niet uw familienaam (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd welke foto in het paspoort stond, antwoordde u dat het de foto was van iemand anders, waarop u geleek. Op de DVZ verklaarde u evenwel dat u een paspoort gebruikte 'met uw eigen naam en foto' in, een 'Ethiopisch paspoort, met daarin uw eigen gegevens' (zie 'Verklaring DVZ', punt 21 en 34). U geconfronteerd met deze vaststelling, verklaarde u zonder meer dat het uw voornaam was, maar niet uw foto.*

Het dient vastgesteld dat meerdere van de door u afgelegde verklaringen op het CGVS, volkomen incoherent zijn met de door u afgelegde verklaringen op de DVZ, en u hiervoor geen enkele redelijke verklaring weet aan te brengen. Dat u voorts wijzigende en incoherente verklaringen aflegt ter verschoning van deze incoherenties, doet enkel verder afbreuk aan de hierboven reeds ernstig en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperd asielrelaas.

Wat betreft de door u geopperde vrees voor besnijdenis van uw dochter, in het geval u naar Ethiopië – alwaar u woonde te Addis Abeba – zou terugkeren, dienen volgende opmerkingen gemaakt.

U verklaarde dat u tegen het gebruik van besnijdenis bent, dat u daar zelf onder leed, en dat, ***indien u met uw dochter naar Ethiopië zou gaan, zij besneden zou worden*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 20) Gevraagd waarom u dat meent, antwoordde u* ***dat 'ze' zo denken, en men onbesneden meisjs slecht bekijkt****. Gevraagd of u de besnijdenis van uw dochter niet zou kunnen tegenhouden, indien u naar Ethiopië zou terugkeren, antwoordde u* ***dat – als u nog een sociaal leven wilt overhouden – u niet zou kunnen zeggen dat uw dochter niet besneden mag worden, de mensen het als iets goed zien, en er druk op u zal worden gelegd. Gevraagd wie dan druk zou leggen, antwoordde u, uiterst vaag, 'de mensen, in Ethiopië'.*** *Gevraagd wie specifiek druk op u zou uitoefenen, antwoordde u dat u er onder de mensen zou leven, en ze zullen vragen of ze [uw dochter] besneden is. U verklaarde verder* ***dat uw dochter als een slecht persoon gezien zou worden en geen sociaal leven zou hebben indien ze niet besneden is, de mensen het niet aanvaarden, en u, zowel als uw dochter, niet zouden aanvaarden*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 21).* ***Het dient evenwel vastgesteld dat deze***

door u geopperde vrees dermate vaag is, gezien u niet weet aan te geven wie druk op u zou leggen opdat uw dochter besneden zou worden, en dat uw verklaringen wat betreft de sociale uitsluiting die een normaal leven voor u en uw dochter onmogelijk zou maken, niet weten te overtuigen. Immers, uit de beschikbare informatie *(Zie "Country Profile: FGM in Ethiopia" dd. oktober 2013, toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat,* ***hoewel het gebruik van 'Female Genital Mutilation' (verder FGM) problematisch en wijdverspreid is in Ethiopië, FGM bij wet verboden is in Ethiopië, er vooruitgang wordt geboekt in de strijd tegen het gebruik, de houding ten aanzien van FGM in Ethiopië aan het wijzigen is (zo zou de steun voor FGM tussen de jaren 2000 en 2005 gehalveerd zijn), en het gebruik van FGM dalend is****. Daar waar het percentage van besneden meisjes jonger dan 15 jaar, in heel Ethiopië, in het jaar 2000 51,9% bedroeg, daalde dit percentage in het jaar 2005 tot 37,7% en in het jaar 2011 tot 23%. Voorts blijkt dat* ***de problematiek groter is in rurale gebieden, dan in stedelijke centra****, en dat het* ***percentage van besneden meisjes jonger dan 15 jaar in de regio Addis Abeba, in het jaar 2011, 9,2% bedroeg, daar waar dat in het jaar 2005 nog 25,1% was, en in het jaar 2000 39,8% - hetgeen duidt op een significante, dalende trend****. Er wordt eveneens vermeld dat er* ***in Ethiopië meer dan 82 lokale en internationale organisaties werkzaam zijn ter uitroeiïng van FGM – voornamelijk in stedelijke gebieden*** *– en dat de Ethiopische overheid een gunstig wettelijk kader, en beleidsklimaat, verzekerde.* ***Gegeven deze vaststellingen, dient vastgesteld dat uw verklaringen wat betreft de onmogelijkheid een normaal sociaal leven te kunnen lijden in Ethiopië, indien men als vrouw onbesneden is, niet overtuigen. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat de door u geuite vrees voor besnijdenis van uw dochter, gegrond is, en u dit niet zou kunnen tegenhouden.*** *De door u neergelegde medische attesten, bevestigend dat u FGM (type 2) onderging en uw dochter niet, weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.*

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingn, kan er geen geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde document vanwege het Rode Kruis, waaruit blijkt dat u bij deze organisatie een opsporingsverzoek op naam van uw broer (A.) aanvroeg, kan enkel vastgesteld worden dat dit document het door u aangevraagde opsporingsverzoek, bevestigt. Het loutere feit dat u een dergelijke aanvraag deed bij het Rode Kruis, vormt evenwel geenszins een bewijs voor het door u geopperde asielrelaas, en is verder dan ook niet relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag. Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte op naam van uw dochter, dient eveneens vastgesteld dat dit document bovenstaande vaststellingen niet wijzigt, en enkel aantoont dat u de moeder bent van uw dochter, die in België werd geboren. Uit het door u neergelegde 'Verslag individuele gesprekstherapie' vanwege psycholoog (L.H.), blijkt dat u sinds 26 juli 2013 wekelijks op gesprek komt in het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg Largo te Ieper, naar aanleiding van een depressieve stemming, verwardheid en concentratiemoeilijkheden. Er wordt verder vermeld dat u traumatische gebeurtenissen zou hebben meegemaakt in de afgelopen jaren – zonder dat vermeld wordt wat deze gebeurtenissen zouden inhouden – die een breuk in uw functioneren betekenden. U zou vaak verward en gedesoriënteerd zijn bij stress, en angstreacties vertonen bij pijnlijke herinneringen. Het dient evenwel vastgesteld dat een diagnose van een psycholoog geen uitsluitsel geeft over de oorzaken die aan de psychologische problemen ten gronde zouden liggen, u tijdens het gehoor op het CGVS de u gestelde vragen duidelijk begreep, u op geen enkel moment tekenen van een angstreactie vertoonde, u – geconfronteerd met enkele bevreemdende en tegenstrijdige verklaringen (hierboven vermeld) – volhardde in uw verklaringen en nergens aangaf dat deze het gevolg zouden zijn van verwardheid of concentratieproblemen, en u enkel helemaal op het einde van het gehoor op het CGVS, gevraagd of u nog iets wenst toe te voegen, verklaarde dat u niets meer wenst toe te voegen, en u even rust wilt daar u concentratieproblemen heeft. Tijdens het gehoor op de DVZ (tweemaal) gevraagd of u lijdt onder gezondheidsproblemen, verklaarde u dat u zwanger was en een abortus wenste, u huidproblemen heeft en u pijn heeft aan uw benen (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 8c, en het document 'Inschrijving NL' in het administratieve dossier). Zonder afbreuk te doen aan de door uw psychologe neergelegde verklaring, dient evenwel vastgesteld dat uw mentale toestand tijdens het gehoor op het CGVS, geenszins van een problematische of storende aard was, en u zich vlot wist uit te drukken. Het door u neergelegde attest vanwege uw behandelend psychologe, staat de beoordeling van uw asielaanvraag dan ook niet in de weg, en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster vooreerst als volgt:

"*Vooraleer dieper in te gaan op de feiten, wordt opgemerkt dat verzoekster te kampen heeft met ernstige psychologische problemen. Zij heeft dat ook aangegeven tijdens het gehoor op het CGVS. Verwezen wordt naar pagina 4 van het gehoorverslag:*
Verzoekster heeft meegedeeld dat zij in behandeling is bij een psychologe en dat zij een medicamenteuze behandeling volgt. Zij gaf aan dat haar therapie reeds begon in het asielcentrum van Natoye. Nu wordt zij opgevolgd door mevrouw [L.H.], psychologe.
Verwezen wordt ook naar pagina 15 en 16 van het gehoorverslag.
De mentale toestand van verzoekster is erg labiel.
Verwezen wordt naar het neergelegde verslag van de psychologe.
Verwezen wordt eveneens naar het attest van hospitalisatie. Bij het vernemen van de negatieve beslissing van het CGVS werd verzoekster opgenomen in het ziekenhuis. Zij kon ook niet meer instaan voor de zorgen van haar dochtertje dat tijdelijk van haar verwijderd werd.
Voor de interpretatie van de verklaringen van verzoekster tijdens het gehoor dient rekening gehouden te worden met haar zwakke mentale toestand. Ofschoon het CGVS op pagina 6 van de beslissing, meent te kunnen vaststellen dat de mentale toestand van verzoekster geenszins van een problematische aard was, blijkt uit het voormelde het tegendeel.
Meer nog, verzoekster heeft zeer veel meegemaakt in haar leven en als men de beslissing leest van het CGVS, stelt men vast dat het CGVS daar geen rekening mee gehouden heeft.
Zeer onterecht stelt het CGVS op het einde van de beslissing dat er in het verslag van de psychologe niet vermeld wordt welke de gebeurtenissen zijn die het verzoekster moeilijk hebben gemaakt, terwijl zij door het gehele interview heeft duidelijk gemaakt dat zij als jong kind van 12 jaar haar mama verloor aan HIV, dat ze het daar erg moeilijk mee heeft gehad, dat ze alleen moest leven met haar broers en door hen werd "opgevoed", dat de gemeenschap haar scheef bekeek vanwege de stempel van HIV (pag 21), dat ze alleen was, dat ze een besnijdenis heeft ondergaan en ook daarvan afgezien heeft (pag 20), dat ze in Libanon een hele moeilijke tijd gehad heeft, een hele toch te voet heeft gemaakt naar Turkije, een aantal keren gearresteerd geweest is van lange duur (pag 19), verkracht geweest is door de politieagent David (reeds op het kantoor zelf en gedurende de twee maanden dat ze opgesloten was (pag 21 en pag 26), schipbreuk heeft geleden (pag 19), in Griekenland aan haar lot overgelaten werd (pag 19), en er verslaafd werd aan alcohol, een abortus heeft moeten doorstaan heeft, zwanger is geraakt van iemand die ze niet kent, het kindje uiteindelijk heeft moeten houden hier in België, enz... Ik denk dat het CGVS echt wel stof genoeg kreeg om de kwetsbaarheid van mevrouw te kunnen bespeuren en daar op door te vragen, als ze al twijfelden aan haar verwardheid en concentratieproblemen... Ze heeft meerdere keren aangegeven dat ze verward was en onder grote druk stond (p. 2, p.4, p.10, p.14, p.15 – problemen Griekenland én het feit dat ze zegt dat ze een zoon heeft + in het centrum ook alcoholgebruik om te vergeten, p.16 bovenaan, p.17, p.18 onderaan, p.19, p.20 "ik leed", p.21 "soms vergeet ik zaken of verwar ik", p.29)... Dat staat overal doorheen het gehoorverslag – en dat terwijl het CGVS op de laatste pagina gewoon beweert dat ze nergens heeft aangegeven dat haar verwarrende verklaringen het gevolg daarvan zouden zijn?!
Het CGVS heeft absoluut te weinig rekening gehouden met al deze elementen (studie van het UNHCR "Beyond proof": samenvatting http://www.unhcr.org/51a8a0299.html en volledige versiehttp://www.unhcr.org/51a8a08a9.html (o.a. p.56-74)). Conclusie in bijlage.
In bijlage wordt u het verslag van haar behandelende psychiater en psycholoog van 3 april 2014 overgemaakt ter staving van de psychische gezondheid van verzoekster."

Wat betreft haar problemen in Ethiopië naar aanleiding van de activiteiten die zij uitvoerde voor haar broer (A.) stelt verzoekster in onderhavig verzoekschrift het volgende:

"*Het CGVS stelt geen geloof te hechten aan de verklaringen van verzoekster daar deze vaag zouden zijn en daardoor onaannemelijk.*

Na lezing van het gehoorverslag, blijkt heel duidelijk dat verzoekster werkte voor haar broer [A.] en dat deze laatste haar zo weinig mogelijk informatie wenste te verschaffen over zijn activiteiten en over de bestemming van de gelden. Verzoekster stelde een blindelings vertrouwen in haar broer en haar werd duidelijk gemaakt dat zij zo weinig mogelijk diende te weten van de "operatie" om zelf niet in de problemen te geraken.
Zie pagina 12 gehoorverslag CGVS: "Hij zei dat ik niet meer moest weten" en iets verder: "ik deed wat mijn broer me zei". Zij heeft ook aangegeven dat zij als jongste van het gezin, en als vrouw, gewoon was om niet veel vragen te stellen. Zij voerde uit voor iemand die haar volledige vertrouwen wegdroeg en zij geloofde dat zij, zodoende, geen problemen zou krijgen in ruil voor de geboden hulp aan haar broer.
Zie ook algemeen ambtsbericht van mei 2013 met betrekking tot de positie van vrouwen in Ethiopië. Dit bericht stelt duidelijk dat de Ethiopische wetgeving tal van discriminerende bepalingen voor vrouwen bevat. Men stelt ook dat in Ethiopië, de positie van vrouwen achtergesteld is aan die van mannen als gevolg van het patriarchale systeem en de traditionele gender-rolverdeling.
De naam van de partij werd haar niet meegedeeld en over de doelen kreeg zij karige informatie.
Dit zijn de feiten.
Ofschoon verzoekster duidelijk heeft gemaakt hoe zij functioneerden, blijft het CGVS vissen naar informatie waarvan verzoekster aangegeven had deze niet te weten. De zware conclusie van het CGSV luidt daarop dat hetgeen verzoekster heeft meegemaakt ongeloofwaardig moet zijn omdat haar verklaringen te vaag zijn.
Het relaas dat verzoekster heeft gebracht op het CGVS was duidelijk doorleefd, gelet op de emotie waarmee zij vertelde, en coherent. Het CGVS heeft geen tegenstrijdigheden kunnen vaststellen in de weergave van de problemen die zij heeft gekend in Ethiopië. Noteren wij ook dat zij heel gedetailleerd heeft verteld over de gevangenis op pag 26-27.
Het valt daarbij op dat er een sterk subjectief oordeel in de beslissing zit. Verwezen wordt naar de gekozen woorden op pagina 4 bovenaan van het gehoorverslag CGVS: "antwoordde u ontwijkend", "antwoordde u gissend". Dit terwijl, indien men het gehoorverslag leest, verzoekster niet goed lijkt te weten wat haar overkomen is, maar dat haar verklaringen wel heel consistent zijn."

Betreffende de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het CGVS stelt verzoekster in onderhavig verzoekschrift het volgende:

"*Verwezen wordt naar pagina 2 en 3 van het gehoorverslag CGVS. 8*
a. Verzoekster had reeds in het begin van het gehoor op het CGVS aangegeven dat het gehoor op de DVZ wel goed verlopen was, maar dat ze toen moe was. Dat bevestigt zij op pagina 28 van het gehoorverslag van het CGVS.
b. Het feit dat verzoekster een gedwongen relatie moest aangaan met de politieman [D.], was voor haar in eerste instantie niet de reden waarom zij Ethiopië heeft verlaten. Ze zegt zelfs dat ze beter bij hem was gebleven op het einde van het gehoorverslag. Op zich is dat een heel frappant voorbeeld van hoe kwetsbaar zij is en hoe alleen zij voor alles stond in Ethiopië. Op de vraag omwille van welke problemen zij haar land heeft moeten verlaten, antwoord verzoekster dat zij haar land heeft moeten verlaten omwille van de problemen die zij heeft gekend door haar broer (supra).
c. Op pagina 4 onderaan zegt men dat zij niets gezegd heeft over een relatie of dat ze met hem geslapen heeft, terwijl op pagina 2 (vraag 1!) van het gehoor op de DVZ staat dat ze gezegd heeft dat ze met hem sliep ! Het gaat hier dus niet om een tegenstrijdigheid. Het is zeer aannemelijk dat de DVZ hier niet op doorgevraagd heeft, gezien er geen detailvragen worden genoteerd in dat verslag. Ze hebben er eenvoudigweg niet naar gevraagd, zoals zij het ook uitlegt op pagina 28. Het CGVS kan deze beweringen ook niet hard maken, gezien duidelijk uit de vragenlijst blijkt dat ze er niet op doorgevraagd hebben. Bovendien heeft zij direct aangegeven dat zij een abortus wou en ook daar is de DVZ niet op ingegaan. Daarnaast is het opvallend dat het gehoorverslag letterlijk weergeeft (pag 28), "ze vroegen me nier erover te vertellen", wat toch letterlijk betekent dat er niet naar gevraagd werd, en niet, zoals het CGVS beweert, dat ze haar vroegen er niets over te zeggen ? Daarbij heeft het CGVS haar dit niet tegengeworpen tijdens het interview, deze bewering is helemaal niet gecheckt bij de verzoekster zelf.
d. Tijdens het gehoor op de DVZ was verzoekster zwanger, ten gevolge van een verkrachting in Griekenland. Nadien is zij in België zwanger geworden van een onbekende man en is hieruit [Mek.] geboren.
e. Zij bevestigt dat zij gereisd heeft met een paspoort met vermelding van haar voornaam en met een foto van iemand die op haar geleek. Zoals vermeld in het gehoorverslag van het CGVS op pagina 3, bevestigt verzoekster dat zij niet weet of het gehoorverslag van de DVZ correct was. Anders gezegd, is het niet uit te sluiten dat fouten geslopen zijn in het verslag van de DVZ."

Aangaande haar vrees voor de besnijdenis van haar dochter in geval van terugkeer naar haar land van herkomst stelt verzoekster in onderhavig verzoekschrift het volgende:

"*Verzoekster bevestigt dat de praktijken van besnijdenissen in Ethiopië nog steeds plaatsvinden. Men kan zich daar als individu nog steeds niet tegen verzetten. Verzoekster heeft dat ook aangegeven in haar gehoor op het CGVS: de sociale druk is erg groot. De psychologische druk is zeer groot.*
Gelet op haar zwakke mentale toestand, duidelijk aangegeven tijdens het gehoor op het CGVS en gestaafd met stukken, is het zeer vreemd dat het CGSV stelt dat verzoekster in staat zou zijn zich te verzetten tegen een besnijdenis van haar dochter, tegen de druk van de maatschappij in.
Wij verwijzen ook naar het CEDOCA –verslag van het CGSV: vanaf pagina 35 worden er cijfers vermeld over de besnijdenis. Tussen 65,7% en 98% van de vrouwen is besneden in Addis Abeba. Op pag 38 wordt vermeld dat in Addis Abeba 20% van de FGM door medisch personeel wordt gedaan, wat de algemene aanvaarding aantoont. Op pag 40 leest men meer over de Amhara's en de FGM, met de belangrijke kanttekening rond cijfers over meisjes die besneden worden onder de 15 jaar. (pag 19). Het CGVS geeft cijfers over meisjes die besneden worden onder de 15 jaar, maar vermeldt niet (o.a.), dat deze cijfers geen accurate schatting kunnen geven, plus dat niet meegeteld wordt of die meisjes dan wel besneden worden na hun 14de. Op pag 44 leest men dat hetgeen mevrouw verteld heeft, bevestigd wordt: het gaat om een traditie die diep ingebed wordt in de sociale relaties en dat onbesneden vrouwen als vies beschouwd worden. FGM is dan wel verboden, maar levert in de praktijk niet veel op (pag 55). Het CGVS merkt op dat er heel veel NGO's zijn die werken rond FGM. Doch, "bescherming" volgens de vreemdelingenwet (art 48/5) en de conventie van Genève, moet uitgaan van de overheid of van een groep die het grondgebied onder controle heeft. Een NGO kan niet als dusdanig beschouwd worden."

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoekster in onderhavig verzoekschrift het volgende:

"*In ondergeschikte orde, verzoekt verzoekster Uw Raad haar het statuut van subsidiaire bescherming te willen toekennen minstens op basis van artikel 48/4, § 2, b). Verwezen wordt naar de argumentatie onder punt 2.1. voormeld.*"

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende stukken: een attest van predikant (H.V.A.) (stuk 3), een attest van haar psycholoog (stuk 4), een hospitalisatieattest (stuk 5), een attest van haar psychiater en psycholoog (stuk 6), informatie aangaande de praktijken van besnijdenis in Ethiopië (stuk 7) en het besluit van de nota van UNHCR over ondervragingstechnieken (stuk 8).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoekster geen enkel document ter staving van haar voorgehouden reisweg naar België bijbrengt, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Dit klemt des te meer daar verzoekster tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde dat zij reisde met een paspoort waarin enkel haar eigen voornaam stond, maar een andere familienaam en een andere foto (gehoorverslag CGVS, p. 18), terwijl zij op de DVZ verklaarde dat zij reisde met een paspoort met haar foto en haar gegevens (administratief dossier, stuk 15, "verklaring" 21 en 34).

Waar verzoekster aanvoert dat zij ernstige psychologische problemen heeft en veel heeft meegemaakt en dat hiermee rekening dient te worden gehouden, dient vastgesteld dat nergens doorheen de verschillende medische en psychologische attesten melding wordt gemaakt van geheugen- of andere problemen die maken dat zij niet in staat zou zijn om op een normale manier een gehoor af te leggen (verzoekschrift, stukken 4-6) teneinde haar vrees voor vervolging of risico op ernstige schade te toetsen. Hoewel verzoekster tijdens het gehoor een aantal keren melding maakte van het feit dat zij soms verward is en dingen vergeet, blijkt uit een lezing van het gehoorverslag dat het gehoor op een normale wijze is geschied. Zonder afbreuk te doen aan het gestelde in de medische en psychologische attesten, dient bovendien opgemerkt dat de bevindingen van de psycholoog gebaseerd zijn op verzoeksters eigen verklaringen en in die zin geen bewijs uitmaken van de beweerde vervolgingsfeiten. Er dient dan ook besloten te worden dat, rekening houdend met verzoeksters verzwakte psychologische toestand, haar verklaringen afgelegd tijdens haar gehoor op het CGVS op 13 januari 2014 wel degelijk in aanmerking kunnen genomen worden bij de beoordeling van haar asielaanvraag. Ten overvloede merkt

de Raad op dat verzoeksters opname in de psychiatrische afdeling van het Heilig Hartziekenhuis te Ieper het gevolg zou (kunnen) zijn van de negatieve beslissing vanwege het Commissariaat-generaal en dus niet rechtstreeks gelinkt zou zijn aan haar beweerde problemen (verzoekschrift, stuk 3).

Vervolgens stelt de Raad vast dat verzoekster verklaarde dat haar broer (A.) niet wilde dat zij in de problemen kwam door de politieke activiteiten waarmee hij bezig was en haar daarom er slechts weinig over inlichtte en niet wou dat zij zich ermee inliet (gehoorverslag CGVS, p. 9, 10 en 25). Indien haar broer werkelijk niet wilde dat verzoekster betrokken zou worden bij zijn politieke activiteiten en haar uit de problemen wilde houden, is het geheel onaannemelijk dat hij via haar geld vanuit Zuid-Afrika bij zijn politieke vriend (E.) laat bezorgen (gehoorverslag CGVS, p. 10, 11 en 12). Redelijkerwijze kan immers verwacht worden dat (A.) – indien hij werkelijk vanuit Zuid-Afrika zijn politieke activiteiten in Ethiopië verder zet – in staat is om via een andere persoon of rechtstreeks met (E.) zijn financiële middelen over te maken. Dit klemt des te meer daar (A.) naar Zuid-Afrika vluchtte wegens zijn politieke activiteiten en verzoeksters andere broer, (S.), omwille van het meewerken aan de politieke activiteiten van (A.) volgens verzoekster in een in scene gezet auto-ongeluk om het leven zou zijn gekomen (gehoorverslag CGVS, p. 8-9), zodat (A.) bijgevolg op de hoogte was van de gevaren die erbij komen kijken wanneer anderen hem bijstaan in zijn politieke activiteiten.

In zoverre enig geloof gehecht kan worden aan de beweerde bijdrage die verzoekster leverde in de politieke activiteiten van haar broer (A.) – *quod non* – dan is het evenmin aannemelijk dat zij haar vriendin inlichtte over deze activiteiten, terwijl (A.) haar op het hart zou gedrukt hebben dat zij alles strikt geheim moest houden en er met niemand over mocht spreken (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 24). Wanneer verzoekster gevraagd werd welke problemen ertoe leidden dat zij ruzie kreeg met haar vriendin, die uiteindelijk diens neef, een politieagent, inlichtte, antwoordde verzoekster enkel: "*Een vriendschapsprobleem. Ik wil het er niet over hebben*" (gehoorverslag CGVS, p. 22 en 24). Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status,* Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Bijgevolg kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster, gelet op de grote impact van het "verklikken" door haar vriendin, weergeeft welke problemen ertoe leidden dat haar vriendin haar geheim zelfs aan een politieagent vertelt.

Verder stelt de bestreden beslissing het volgende: "*U verklaarde dat, wanneer u in de gevangenis zat, een politieman – een zekere (D.) – u zei dat u met hem een relatie moest beginnen, en hij u anders naar de rechtbank zou brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaarde dat u niet wou samen zijn met hem maar u geen keuze had. U verklaarde voorts dat u uit de gevangenis wist vrij te komen nadat u toestemde met hem samen te zijn, u nadien als zijn vrouw bij hem woonde, u onder zijn controle was, en hij u zei dat jullie zouden trouwen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U voegde eraan toe dat hij u zelfs niet toeliet alleen het huis te verlaten, en zijn dochter, dan wel zijn zus, u steeds zou vergezellen als u zei dat u naar de supermarkt ging, dan wel naar de kerk; en dat, wanneer u naar (W.) [de smokkelaar] ging, u zei dat u er ging om kleren te laten naaien, en u dan alleen ging. Gevraagd of u dan wel vrij was het huis te verlaten, antwoordde u dat ze u niet meer volgden nadat ze wisten dat u zwanger was van (D.) – een zwangerschap waarover u opmerkelijk genoeg eerder nog niets verklaard had. U verklaarde verder dat, hoewel (W.) u zei dat het maximum een week zou duren alvorens uw reis geregeld zou zijn, u eerst nog samen met (W.) naar het ziekenhuis ging om een abortus te laten uitvoeren, en u steeds terugkeerde naar het huis van (D.) tot de voorbereidingen van uw reis getroffen zouden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 27 en 28). Tijdens het gehoor op de DVZ – alwaar u uw asielaanvraag indiende, en de redenen hiertoe uiteenzette – maakte u evenwel op geen enkel moment gewag van een u opgedrongen huwelijk, dan wel relatie, met de politieman, noch van enige zwangerschap en abortus net voor uw vlucht uit Ethiopië (zie 'Vragenlijst CGVS' in administratief dossier). U verklaarde er wél dat u kon vluchten met de hulp van een politieman, die u evenwel waarschuwde op te houden met uw activiteiten. U geconfronteerd met de vaststelling dat u op de DVZ helemaal niets vermelde over een u opgedrongen huwelijk, antwoordde u dat u moe was, en ze u vroegen daarover niet te vertellen – een verklaring die geenzins overtuigt daar u op de DVZ net gevraagd werd naar de door u ondergane vervolgingsfeiten in Ethiopië, en het allerminst geloofwaardig*

is dat de ambtenaar die uw verklaringen op de DVZ afnam, u zou zeggen niets te vertellen over een u opgedrongen huwelijk. U geconfronteerd met de vaststelling dat u er wel zei dat de politieman u zei op te houden met uw activiteiten, nadat u door zijn hulp vrijgekomen zou zijn, antwoordde u eerst dat ze u geen details vroegen, dan weer dat u het misschien niet goed uitlegde, dan weer dat u wél zei dat u sliep met die man [de politieagent] (hetgeen evenwel nergens blijkt in het verslag van uw verklaringen afgelegd op de DVZ), en dan weer dat u misschien misbegrepen werd. U voegde eraan toe dat, wanneer ze u na het interview uw verklaringen voorlazen, u de mogelijkheid niet meer had om dat te corrigeren – hetgeen evenmin overtuigt, gezien uw verklaringen u net werden voorgelezen opdat u zich zou kunnen vergewissen van de correctheid ervan, alvorens u ze bevestigde en ondertekende. U erop gewezen dat u, sinds het gehoor op de DVZ, meer dan anderhalf jaar de tijd had om correcties aan te brengen en fouten te melden, antwoordde u dat u geen nederlands begrijpt, en u niet weet wat er staat – een uiterst vreemde verklaring, gezien u ervoor net verklaarde dat u de mogelijkheid niet kreeg om correcties aan te brengen nadat het u voorgelezen werd." In onderhavig verzoekschrift voert verzoekster aan dat zij op het moment van haar verklaringen op de DVZ moe was, dat zij toen al meldde dat zij met (D.) geslapen had en dat zij toen zwanger was ingevolge een verkrachting in Griekenland. Hierbij dient opgemerkt dat verzoekster op de DVZ inderdaad verklaarde dat zij werd vrijgelaten door een politieman "*waarmee ik geslapen had*" (administratief dossier, stuk 15, p. 2), doch hieruit valt geenszins af te leiden dat zij gedwongen werd tot seksuele betrekkingen, laat staan tot een huwelijk alvorens zij werd vrijgelaten, zoals zij tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde (gehoorverslag, CGVS, p. 22-23). Dat zij moe en zwanger was, is een loutere *post factum*-verklaring en zodoende geen afdoende verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen op de DVZ en deze op het CGVS.

Wat betreft de aangevoerde vrees voor de besnijdenis van haar dochter, dient opgemerkt dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat vrouwenbesnijdenis in Ethiopië strafbaar werd gesteld, dat de steun voor vrouwenbesnijdenis tussen 2000 en 2011 significant gedaald is en dat ook het aantal besnijdenissen sterk is afgenomen, vooral in stedelijk gebied, zoals Addis Abeba, waar verzoekster vandaan komt. Het aantal besneden meisjes jonger dan 15 jaar in heel Ethiopië daalde van 51,9% in 2000 naar 23% in 2011 en in Addis Abeba zelfs van 39,8% in 2000 naar 9,2% in 2011. Deze dalende trend wordt ook bevestigd in de door verzoekster bijgebrachte informatie (stuk 7). Verzoekster stelt dat zij tot de Amhaarse etnie behoort (administratief dossier, stuk 15, p. 1) en uit voormelde informatie van verweerder blijkt dat meisjes binnen deze etnie reeds op zeer jonge leeftijd besneden worden (p. 50), zodat verzoeksters verweer dat niet werd nagegaan wat het risico is op besnijdenis bij meisjes ouder dan 15 jaar, niet relevant is. Er dient dan ook besloten te worden dat verzoeksters vrees voor de besnijdenis van haar dochter ongegrond is.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Verzoekster voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	W. MULS